

Publicerad 2011-05-20 21:12 av Johanna Rose

Ibland blir man bara förvirrad av sig själv.. Detta är en återspeglning av detta.

Pusslet

Livet är en gåtas stora pussel-spel

Det räcker inte med bara en del

Många är de delar som ska sitta rätt

Även med beskrivning är det inte lätt

Vi känner när någon bit sitter fel

Ibland är det inte heller bara En del

Det blir kaos i både känsla och förnuft

Ibland känns det som man inte får luft

Detta pussel lägger vi alla

Vi träffar ibland folk som kan få oss att falla

Men ibland har vi en väldig tur med oss

Vi träffas de som ger styrka att bryta loss

Du, är den som ger mig styrka till detta spel

Även fast det också gör dig till en del

Men den bit som är just till dig

Vet jag redan vart den ska sitta i mig

Du är en stor del av det pussel som är jag

Även fast det är mycket som är var dag

Känslorna far hit och dit i oändlig tid

Vad som helst är bra, med dig bredvid

Pusslet är nu ett stort fält av förfluten tid

Men där pusslet fattas bitar är där nuet tar vid

Lägg ditt pussel med omsorg och hjärta

Så kommer det inte att orsaka någon smärta

Jag har hittat de bitar viktigast att bygga på

Jag hoppas att ni också den insikten kan nå

Med en stor kärlek som skänker mod

Så vågar du lägga ner detta tålamod

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johanna Rose med Poeter.se id #37600 innehar upphovsrätten